

[Fiskeriministeren.]

nemlig ønsket om at fremme fiskebestanden til gavn for fiskeriet. Der er ofte uenighed til stede — dog i de fleste tilfælde ikke — om, hvorvidt man nu opnår det bedste resultat ved i højere grad at tage hensyn til biologernes opfattelse eller, som nu tilfældet er oppe i Ålbækbugten, ved at tage hensyn til, hvad de lokale fiskere mener er det rigtige. Jeg tror altså ikke, afstanden dér er større imellem parterne, end at man nok vil kunne finde en rimelig løsning i udvalget.

Jeg vil gerne i den forbindelse gøre det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre) opmærksom på, at ændringerne vedrørende fredningsområdet i Ålbækbugten — det er det ærede medlem måske også opmærksom på — medfører en indskrænkning af fredningen, altså en adgang for fiskerne til at fiske på et større område, end det hidtil har været tilfældet, uanset at der ikke har kunnet konstateres enighed mellem de to parter. Jeg er ikke personlig — det skal jeg slet ikke give mig ud for — i stand til at bedømme vægten af argumenterne for fredning i større eller mindre grad af et større eller mindre område, men jeg tror altså som sagt ikke, at afstanden mellem parterne er større, end at en tilfredsstillende udvej nok vil findes i så henseende.

Jeg deler i høj grad det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre)s beklagelse af, at der ikke spises mere fisk her i landet, selv om det dog kan siges, at der det sidste par år har været en fremgang i den danske fiskekonsumering.

Det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre) kom også ind på spørgsmålet om ålestangningsproblemet, som jeg er glad for at få lejlighed til at knytte en kommentar til, fordi der på det område hersker en del tvivl, som har været rejst af blade, der ikke helt klart har opfattet, hvad det var, der nu skete med den nye lov. Der indføres på dette område intet forbud imod ålestangning, hvad jeg også ville have været meget betænkelig ved. Indskrænkningen består i to ting. For det første: anvendelsen af savlyster forbydes i åer og søer, hvor dette redskab gør megen skade på vegetationen og på opvækstmulighederne for undermålsfisk, men dog kun for perioden fra 1. oktober til 1. maj. For det andet: der ind-

føres adgang til at udfærdige vedtægter i Limfjordsområdet, hvor dette ikke hidtil har været tilfældet, og til at lade vedtægter både dér og andre steder i landet, hvor vedtægter kan oprettes, omfatte forbud mod anvendelse i det lokale område af redskaber, som anses for skadelige efter § 27, stk. 3, når biologiske grunde eller hensynet til erhvervsfiskeriets udøvelse taler afgørende herfor — det er den vending, lovforslaget anvender. I tvivlstilfælde afgør fiskeriministeren sagen, men det kan måske berolige nogen, at fiskeriministeren kun kan godkende forbuddet, såfremt de nævnte begrundelser taler afgørende derfor. Udtrykket afgørende er også anvendt i lovforslaget, og dette vil formentlig ofte ikke være tilfældet. Ofte vil erhvervsfiskerne måske også vige tilbage for f.eks. forbud mod stangning fra is, både fordi de jo også selv omfattes af forbuddet — og det i en periode, hvori isen eventuelt, som vi har set det sidste vinter, spærrer dem ude fra det sædvanlige fiskeriområde — og også fordi de finder det helt naturligt, at andre, hvor ikke stærke hensyn til erhvervsfiskeriet gør sig gældende, gerne vil hente sig et måltid mad til støtte for et anstrengt husholdningsbudget. Jeg har altså på det område ment at burde følge kommissionsforslaget, men jeg forstår udmærket, at der her gør sig forskellige meninger gældende, og forslaget er da fremsat til fri forhandling og fri behandling i det høje ting.

Det ærede medlem hr. Østergaard spurgte mig, om jeg er i stand til at give oplysninger om, hvorvidt det er forædlingsindustrien, den meget stærkt udvidede fiskeindustri, der er årsag til, at eksporten er steget forholdsvis meget stærkere end fangsten i den årrække, det ærede medlem nævnte, i godt og vel den sidste halve snes år. Der er ikke tvivl om, at det skyldes det, som det ærede medlem mener, i alt fald for en del, nemlig for en meget stor dels vedkommende hele fileteringsindustriens og konservesindustriens udvikling, og den omstændighed, at man er kommet ind på industriel behandling af muslinger, kaviarproduktion, fiskemel og andre ting, men det skyldes også i høj grad prisstigninger, bl.a. på sådanne fiskearter som ål og ørreder. Det ærede medlem er jo meget stærkt bekendt med det sidste område, og selv